

Супрун О.

ДЕРЖАВА ЯК ЕЛЕМЕНТ ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ СУСПІЛЬСТВА

Держава посідає особливе місце у політичній системі суспільства, надаючи їй цілісності і стійкості, зорієнтованості на важливі суспільні справи. Вона виконує особливий обсяг діяльності по управлінню, розпоряджається ресурсами суспільства і регулює його життєдіяльність. Наявність держави в політичній системі дає змогу, з одного боку, за допомогою «системного бачення» зробити акценти на «прирощенні» системних якостей, який вона набуває як частина політичної системи, а з другого – розкрити роль держави у виконанні її завдань, особливо у функціонуванні інших інститутів політичної системи. Держава – це публічна влада, яка поширює свою дію на суспільство. вона володіє монополією на примус щодо населення у межах певної території, має право на проведення від імені суспільства внутрішньої та зовнішньої політики, виняткове право видавати закони та правила, які є обов'язковими для всіх громадян, право на збирання податків, мита тощо.

Будучи знаряддям здійснення інтересів і волі панівного у соціально неоднорідному суспільстві класу, держава водночас впливає на все суспільство в цілому, бере на себе вирішення загальних питань, сприяє відтворенню таких умов, за яких суспільство може існувати як цілісний соціальний організм.

Внутрішніми завданнями, або функціями держави повинні стати у гуманітарній сфері – забезпечення кожній людині належних умов життя на засадах свободи, справедливості і солідарності; в економічній сфері – сприяння формуванню соціально-орієнтованої ефективної ринкової економіки; у політичній сфері – створення умов для формування і діяльності органів державної влади на засадах демократії, тобто відповідно до вільного волевиявлення більшості народу в умовах вільної діяльності різноманітних громадських об'єднань.

Необхідна умова сучасної модернізації нашого суспільства – деєтатизація, фундаментом якої є перебудова централізованого державного управління суспільством у напрямку його демократизації і раціоналізації, розширення сфери суспільного управління і самоуправління, розвиток громадських форм управління всередині державних органів тощо.

Я вважаю, що рішення обов'язкові для суспільства в цілому, можуть виступати лише як рішення держави – офіційного представника суспільства, носія влади, що поширюється на всіх членів суспільства; але, ні в якому разі, не відокремлено від нього.

Робота виконана під керівництвом доц. кафедри українознавства і політології Кашаби О. Ю.